

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet hjemviste i maj 2013 efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en sag vedrørende en mandlig ansøger fra Iran. Indrejst i 2012. Udlændingestyrelsen meddelte på ny afslag på asyl i december 2013, hvorefter Flygtningenævnet i marts 2014 stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelse.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk perser fra Iran og har oplyst at være konverteret til kristendommen. Ansøgeren har forklaret, at han har været aktiv for Basij i perioden 2004 til 2012 i større eller mindre grad.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han frygter at blive anholdt og udsat for tortur af Basij, fordi han ikke længere har ønsket at være en del af Basij og derfor betragtes som modstander af bevægelsen. Ansøgeren har endvidere henvist til, at han i Danmark er konverteret til kristendommen, hvorfor han frygter overgreb fra myndighederne som følge heraf ved en tilbagevenden til hjemlandet. Ansøgeren frygter endvidere, at faderen vil angive ham til myndighederne eller slå ham ihjel.

Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv henvist til, at han i 2004 blev aktivt medlem af Basij. Ansøgeren fik sin værnepligtsperiode forkortet som følge af medlemskabet af Basij. Ansøgeren arbejdede i 2004 til 2007 som vagt. Ansøgeren havde ligeledes administrative opgaver, herunder at videregive skrivelser, der blev afleveret til ordenspolitiet. Ansøgeren aftjente sin værnepligt i 2007, hvilket varede 15 måneder. I 2008 tog ansøgeren kontakt til Basij igen for at optage sit engagement hos dem. Efter præsidentvalget i 2009 blev ansøgeren presset til at indsamle informationer om personer, der deltog i en demonstration. Ansøgeren blev endvidere presset til at frembringe falske oplysninger om personer, der blev tilbageholdt. Ansøgeren afviste at indsamle sådanne informationer og at frembringe falske oplysninger. Ansøgeren forsøgte herefter at nedtrappe arbejdet for Basij og forestod efterfølgende alene enkelte administrative opgaver for bevægelsen. I begyndelsen af 2012 blev ansøgeren kontaktet af Basij og fik ordre på at genoptage arbejdet for dem. Ansøgeren forsøgte at undgå dette ved at sige, at han havde travlt med sit lønnede arbejde som dekoratør. I [sommeren] 2012 opsøgte Basij ansøgerens bopæl for at få ham til at arbejde for Basij. Ansøgeren var ikke hjemme, men fik det at vide af sin ægtefælle. Ansøgeren udrejste herefter af Iran, da han frygtede konsekvenserne af at nægte at arbejde for Basij.

Ansøgeren har endvidere til støtte for sit asylmotiv vedrørende konversion henvist til, at han i [slutningen af] 2012 på asylcenteret mødte en iransk kvinde ved navn [Z], som fortalte ansøgeren om det kristne budskab. Som følge af samtalen med [Z] blev ansøgeren interesseret i kristendommen og havde over Skype kontakt med præsten [navn], som underviste ham i kristendommen. I [begyndelsen af] 2013 blev det besluttet, at ansøgeren skulle døbes, hvilket skete [i foråret] 2013. Ansøgeren er nu overbevist kristen og deltager aktivt i menighedsarbejdet i Pinsekirken i [by i Danmark]. Ansøgeren føler en forpligtelse til at udbrede det kristne budskab.

Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han som følge af, at han ikke længere ønsker at arbejde for Basij, risikerer at blive udsat for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 og stk. 2. Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at ansøgerens forklaring om sit medlemskab af og arbejde for Basij på væsentlige punkter må tilsidesættes som utroværdig, idet ansøgeren blandt andet har forklaret divergerende om det tidsrum, hvori han har

været medlem af bevægelsen og om det arbejde, han har udført for bevægelsen. Ansøgeren har således under asylsamtalen med Udlændingestyrelsen forklaret, at han er blevet presset til at forfalske oplysninger om demonstranter, mens han under sagens behandling i Flygtningenævnet har forklaret, at han på intet tidspunkt har ladet sig presse til at forfalske sådanne oplysninger.

Flygtningenævnets flertal finder, at ansøgeren, uanset den fremlagte dåbsattest og de fremlagte erklæringer fra pastor [navn] og Pinsekirken og hans kendskab til den kristne tro, ikke har sandsynliggjort, at hans konversion til kristendommen er reel.

Flygtningenævnets flertal har ved vurderingen af ansøgerens generelle troværdighed tillagt det væsentlig betydning, at ansøgeren har forklaret divergerende og udbyggende om sine aktiviteter for Basij, og at han i relation til sin konversion på væsentlige punkter har afgivet divergerende forklaringer, herunder navnlig om familiens reaktion på konversionen, om tidspunktet for ansøgerens første møde med [Z] og om hvornår ansøgeren selv har opfattet sig som konverteret.

Det er på den baggrund flertallets opfattelse, at ansøgeren først har vist interesse for den kristne tro efter, at ansøgeren havde fået afslag på asyl, og flertallet finder derfor ikke, at ansøgerens konversion er en følge af en naturlig personlig udvikling hos ansøgeren.

Flygtningenævnets flertal finder herefter ikke, at ansøgeren risikerer forfølgelse i medfør af udlændingeloven § 7, stk. 1 eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”